

дачи. Радвайте се, че ви предстоятъ мъжни задачи, защото постепенно влизате въ по-горни класове.

Човѣкъ е дошълъ на земята да учи, да придобива опитности. Като страда и като се радва, той решава задачите на своя животъ. Чрезъ сълзитѣ пъкъ той разтваря твърдата материя, прави я годна за обработване. Казвате, че нѣкой страда, пѣшка. Нека пѣшка, да раздухва огъня. И ковачътъ пѣшка, духа, а съ това раздухва огъня. Огънятъ въ човѣка представя неговата мисль. Човѣкъ трѣбва да работи, а като работи, все ще се натъкне на нѣкаква мъжнотия, която ще предизвика сълзи и пѣшкане. Следователно, радвайте се, когато плачете и пѣшкате. — Защо? — Все ще изработите нѣщо. Страшно е положението на човѣка, когато не плаче и не страда. Той преждевременно е умрѣлъ. Ето защо, дойдатъ ли страданията, спомнете си стиха, който Христосъ е казалъ: „Блажени страдащитѣ, защото тѣ ще се утешатъ.“

Т. м.

*

32. Лекция отъ Учителя, държана на
17. априль, 1931 г. София. — Изгрѣвъ.